

УДК 378:37:046.16

М. Д. ДЯЧЕНКО

доктор педагогічних наук, доцент
Класичний приватний університет

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ДИЗАЙНЕРА В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ: АКМЕОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД

У статті розкрито сутність понять “творча індивідуальність”, “творча індивідуальність майбутнього дизайнера”; висвітлено наукові підходи до розуміння феномена творчості як одного з основних концептів процесу формування творчої індивідуальності загалом і майбутніх фахівців з дизайну зокрема; окреслено особливості акмеологічного підходу до процесу формування творчої індивідуальності майбутнього дизайнера в процесі професійної підготовки.

Ключові слова: акме, індивідуальність, креативність, особистість, майбутній дизайнер, професійна освіта, розвиток, творча індивідуальність, творчість, формування.

В умовах глобалізаційних змін і суспільно-політичних трансформацій оновлюються вимоги до кожної людини, зростає соціальна роль особистості сучасного фахівця (зокрема – дизайнера) з високим рівнем духовності й загальної та професійної культури, творця нових цінностей, що зумовлює посилення уваги до формування творчої індивідуальності під час навчання у вищих навчальних закладах.

Специфіка дизайнерської фахової діяльності, як і інших професій типу “людина-людина”, полягає в тому, що професійна освіта їх майбутніх носіїв має багатовекторну спрямованість: 1) формування фахової компетентності (готовність застосовувати в майбутній професійній діяльності сукупність спеціальних знань, умінь і навичок); 2) підготовка до розуміння потреб окремої людини й суспільства загалом; 3) розвиток особистісного потенціалу студентів та їхніх творчих здібностей тощо. Вона пояснюється певними особливостями, детермінованими переважно креативним характером фахової діяльності дизайнера.

Актуальність порушеної у статті проблеми зумовлена не лише посиленою соціальною необхідністю у креативних дизайнерах з новим, творчим підходом до виконання професійних функцій, а й посиленою потребою особистості молодого фахівця в розвитку своєї унікальної індивідуальності. Теоретична значущість і недостатня розробленість цієї проблеми визначили тему статті, а її **метою** стало розкриття сутності понять “творча індивідуальність”, “творча індивідуальність майбутнього дизайнера”; висвітлення наукових підходів до розуміння феномена творчості як одного з основних концептів процесу формування творчої індивідуальності загалом і майбутнього дизайнера зокрема; окреслення особливостей акмеологічного підходу до процесу формування творчої індивідуальності майбутнього дизайнера в процесі професійної підготовки.

Теоретико-методологічні засади творчості впродовж віків розглядали багато дослідників (А. Арнольд, М. Барг, Г. Батищев, М. Бахтін, М. Бердяєв, В. Біблер, Д. Богоявленська, Л. Буєва, Г. Буш, Т. Волобуєва, Дж. Гілфорд, Ю. Давидов, В. Димов, Б. Кедров, А. Леонтьєв, А. Лук, І. Маноха, А. Матюшкин, В. Моляко, Ф. Михайлов, А. Пуанкаре, В. Рибін, К. Роджерс, В. Роменець, З. Сіверс, В. Степун, В. Столін, Е. Торранс, А. Шумилін та ін.).

Проблему індивідуальності досліджували вчені-філософи (Г. Гак, Л. Зеленов, М. Каган, І. Кон, Д. Лоуренс, Н. Михайловський, І. Резвицький, В. Тугарінов, Ю. Хабермас та ін.), педагоги (О. Абдуліна, Є. Бондаревська, О. Пехота, В. Сластьонін та ін.), психологи (К. Абульханова-Славська, Б. Ананьєв, Б. Ломов, С. Рубінштейн та ін.).

У філософії (Г. Гак, Д. Лоуренс, Ю. Хабермас та ін.) і в педагогіці (Є. Бондаревська, О. Пехота, В. Сластьонін та ін.) індивідуальність розглядають як індивідуально-утворювальну ознаку, істотну рису особистості; у психології (О. Гребенюк, В. Мерлін, В. Печенков, С. Рубінштейн, В. Русалов та ін.) – як психічний світ людини, що визначається основними сферами: інтелектуальною, мотиваційною, емоційною, вольовою, предметно-практичною, саморегуляційною й екзистенційною.

В акмеологічних концепціях (О. Бодальов, Н. Вишнякова, Ю. Гагін, Н. Кузьміна та ін.) наголошено, що проблема індивідуальності людини як професіонала становить одну з серйозних проблем людинознавства. В акмеології індивідуальність людини виокремлюється поряд з індивідним і особистісним аспектом її існування.

Наразі проблему формування й розвитку індивідуальності розглядають у контексті гуманізації, всебічної спрямованості життя суспільства (І. Бех, І. Богданова, Н. Кічук, А. Линенко, М. Пентилюк, О. Цокур та ін.).

Дефініції творчої індивідуальності майбутнього дизайнера тісно пов'язані з тлумаченням понять “творчість”, “індивідуальність”, “творча індивідуальність”.

Творчість – “продуктивна людська діяльність, здатна породжувати якісно нові матеріальні та духовні цінності суспільного значення” [9, с. 339], це – “форма діяльності людини, спрямована на створення якісно нових для неї цінностей, що мають суспільне значення, тобто важливих для формування особистості як суспільного суб'єкта” [8, с. 286].

Творчість тлумачать як продуктивну форму активності й самостійності людини; її результатом є наукові відкриття, винаходи, створення нових музичних, художніх витворів, вирішення нових завдань лікаря, вчителя, художника, інженера та ін. [4, с. 282].

Творчість як вища форма діяльності людини є максимальною мобілізацією її сутнісних сил для вирішення поставленого завдання. Як зазначають А. Лоцилін і Н. Французова, можна говорити про “уповільнення часу” в творчому процесі [13, с. 14]. Дослідники зазначають, що творчість розгортається реально в людському світі завдяки присутності істоти, наділеної, поряд з матеріальною плоттю і духом, усвідомленим прагненням до

перетворення дійсності, культивування в ній порядку, гармонії, краси. При цьому творчість не можна уподібнювати будь-яким безсуб'єктним змінам у природі, стихійним силам, космічному колообігу порядку й хаосу. Вчені наголошують на тому, що творчість – це справа людини; вона виникла разом з людиною і виражає характер її ставлення до дійсності. Творчість – спосіб буття й утвердження людини у світі [13, с. 56].

У науковій літературі це поняття трактують як “форму діяльності людини, спрямовану на створення якісно нових для неї цінностей, що мають суспільне значення, тобто важливих для формування особистості як суспільного суб'єкта” [8, с. 286], як “мислення в його вищій формі, яке проявляється як уява і яке виходить за межі відомих способів вирішення завдання, що виникає” [12, с. 142].

Творчість розглядають як особистісну характеристику, як реалізацію людиною власної індивідуальності. Тому творчий процес і є проявом цієї індивідуальності. Творчість розкривається в процесі суб'єкт-суб'єктної взаємодії та завжди адресується іншій людині. Творчість – це презентація своєї індивідуальності [14].

Розробці засад концепції креативності як універсальної пізнавальної творчої здібності присвячено наукові дослідження Дж. Гілфорда, який виокремив основні параметри креативності: 1) здатність до виявлення й постановки проблем; 2) спроможність до генерування великої кількості ідей; 3) гнучкість (здатність продукувати різноманітні ідеї); 4) оригінальність (здатність відповідати на подразники нестандартно); 5) здатність удосконалити об'єкт, додаючи деталі; 6) здатність вирішувати проблеми, тобто здатність до аналізу та синтезу [7].

Загалом креативність – це здатність до творчості, прагнення постійно змінюватися, проявляти власну неповторність. Виражаючи свою унікальність через креативність, людина усвідомлює сенс життя, відчуває його повноту та красу навколишнього світу.

Творчо орієнтована діяльність призводить не до хаотичних випадкових змін, що мають місце в природі, а зумовлюють доцільні зміни середовища. Завдяки творчості людина втручається в реальність, що виходить за межі звичного й рухається до визначеного нею самою результату [13, с. 56]. У контексті педагогічних досліджень феномена творчості значну увагу звертають на новизну, оригінальність, унікальність і суспільну значущість результатів творчої діяльності як основних її критеріїв. Таким чином, у педагогіці творчість розуміють як процес засвоєння матеріальних і духовних цінностей, створених людством, під час якого відбувається формування й розвиток творчої особистості. В різних дефініціях творчості спільним є “створення чогось унікального”.

На думку Р. Богданової, творча індивідуальність – це самотність такої особистості; яка нескінченно розвивається у своїй соціально-екзистенційній цілісності, яка проявляється в засвоєнні та досвіді творчого життя, творенні різноманітного світу (природи, культури, іншого, самої

себе) як способу піднесення своєї людської сутності, як основи авторської побудови своєї життєдіяльності. Людська індивідуальність – неповторна й унікальна, тому реалізація індивідуальності – це і є творчий акт (внесення в світ нового, унікального, такого, якого раніше не існувало) [1, с. 4].

Людина в процесі творчої самореалізації відображає свої унікальні, особливості, властиві тільки їй. Суспільство ж визнає людину як індивідуальність, сприймаючи її творчість [14, с. 10].

Прагнення до незвичайного пов'язано з тим, що людям набридає повсякденна одноманітність роботи, рівномірний ритм повсякденного життя й виникає бажання новизни. При цьому певною мірою задовольняється потреба людей у пошуку незвичайного як вихід за межі сформованих стереотипів. Нове в матеріальній і духовній дійсності люди повинні створювати самостійно в процесі творчої діяльності, у якій задовольняється родова потреба людини в творчості, в постійному прагненні творити й винаходити [13, с. 17].

Особистісний аспект творчості передбачає такі риси особистості, які визначають створення під час творчого процесу унікального якісно нового й оригінального продукту. Серед таких рис важливу роль відіграють інтуїтивні можливості, уява, прагнення особистості. Особливості характеру та волі творчої особистості зумовлюють можливості її саморозвитку, зокрема – творчих здібностей, відтак студент стає не лише об'єктом, а й суб'єктом творчого розвитку.

Усвідомлення майбутнім дизайнером себе як креативного фахівця сприяє його цілісності як особистості, внутрішній узгодженості, стійкості у складних професійних ситуаціях; водночас його гармонійна Я-концепція підтримує відчуття власної творчої індивідуальності, унікальності та неповторності.

Акмеологічний підхід до формування творчої індивідуальності майбутнього дизайнера дає змогу виокремити структуру професійної Я-концепції особистості системою комплексних показників: інтелектуальність (рівень розвитку мисленневих операцій, пізнавальних процесів); емоційність (тривожність, стійкість); мотиваційність; соціальна адаптивність (динаміка самооцінки, сформованість соціальних установок, показник соціальнопсихологічної адаптації та комунікативних якостей). Акмеологія, базуючись на механізмах і закономірностях досягнення людиною професійного й особистісного “акме”, досліджує її системно та інтегровано, відстежуючи кожен етап життєвого й кар'єрного шляху, моделюючи поступальний розвиток та досягнення “акме” [5]

Поняття “індивідуальність” багато в чому переформується з поняттям “особистість”, яке застосовують, коли індивід характеризується як суб'єкт соціальних відносин [2, с. 158]. На думку О. Бугрій, творчий, гармонійно-всесвітній розвиток особистості зумовлюється оптимізованою поведінкою індивіда [3, с. 87]. Індивідуальність – це своєрідність психіки й особистості індивіда, його неповторність. Для індивідуального розвитку особистості

“потрібні свобода й незалежність, а необхідність адаптації до соціального середовища та прагнення до незалежності породжують потребу в соціальній творчості” [11, с. 21]. Способом буття людини стає діяльність, творення нового небувалого світу й самої людини. Творчі моменти, розсіяні по всьому простору діяльності, і становлять її душу [13, с. 58].

Людська індивідуальність – завжди неповторна. Реалізація цієї неповторності, унікальності – це є творчий акт. Сприяючи прояву людиною власної індивідуальності, ми сприяємо прояву її творчості. Вирішуючи проблему формування творчої індивідуальності, ми виходимо із розуміння творчості як прояву людиною власної індивідуальності [10, с. 420].

На основі аналізу наукових джерел можна виокремити такі характеристики творчої індивідуальності:

– прояв унікального комплексу властивостей, що забезпечує внутрішню цілісність, активність і самостійність особистості в процесі втілення оригінальних продуктів діяльності;

– самотність людини, яка нескінченно розвивається в своїй соціально-екзистенційній цілісності та проявляється в засвоєнні й набутті нею досвіду творчого життя;

– різноманітність неповторних рис особистості, яка створює щось нове як у продуктах діяльності, так і в способах засвоєння культури;

– поєднання психологічних особливостей людини, які становлять її своєрідність, її відмінність від інших людей, які проявляються в творчих здібностях, нахилах, ставленнях, що набули статусу власної особистісної цінності суб'єкта й утілюються через діяльність і взаємини з іншими людьми.

Творча індивідуальність майбутнього дизайнера, на наш погляд, – це натхненна й ініціативна цілісна особистість, яка: має багатий внутрішній світ і креативну спрямованість; характеризується винахідливістю, самостійністю, передбачливістю; наділена проектно-образним мисленням, художньою уявою, естетичним смаком, творчою фантазією; здатна створювати якісно новий, оригінальний дизайнерський продукт, що вирізняється, самотністю, унікальністю, об'єктивною значущістю й суспільною цінністю.

Процес формування творчої індивідуальності майбутніх дизайнерів тісно пов'язаний з урахуванням індивідуальних особливостей студентів, що стимулюють й регулюють творчу діяльність, і відбувається на тлі творчості, без якої неможливий дизайнерський фах. Творчість є істинною сутністю людини, джерелом розвитку та прогресу суспільства. Вільна творча самореалізація особистості майбутнього дизайнера – запорука його успішної професійної діяльності й конкурентоспроможності на ринку праці в сучасних умовах.

Для набуття майбутніми дизайнерами досвіду творчого пошуку в професійній діяльності під час навчального процесу необхідно конструювати спеціальні виробничі ситуації, що створюють умови для прояву креативності, нестандартних підходів до вирішення фахових завдань, до генерації нових ідей, створення оригінального дизайнерського продукту. В

освітньому процесі майбутніх фахівців з дизайну необхідно враховувати, що творча індивідуальність постійно прагне до духовного саморозвитку й самовдосконалення у власній (зокрема професійній) діяльності, до перетворення інших у процесі творчої взаємодії; вона не лише відчуває потребу в новаторській діяльності, має здібності до новацій, а й певним чином впливає на життя суспільства.

Саме творча діяльність і є таким фактором, який дає змогу підсилити враження, орієнтує на новизну. Тому можна говорити про те, що місяць творчого життя за плідності дорівнює чотирьом місяцям повсякденного життя, отже, творча діяльність ніби збільшує фактичну тривалість життя людини [13, с. 13].

Творча діяльність визначається як форма діяльності людини чи колективу, створення якісно нового, що ніколи не існувало раніше. Задатки творчої діяльності притаманні будь-якій людині. “Треба вміти їх розкрити і розвинути. Прояви творчих здібностей варіюють від великих і яскравих талантів до скромних і малопомітних, але сутність творчого процесу – однакова для всіх. Різниця – в конкретному матеріалі творчості, в масштабах досягнення і їх суспільної значущості” [9, с. 286].

Тільки в діяльності (на відміну від абстрактних гіпотез апріоризму й пасивного споглядання) можна розкрити механізм формування, розвитку та реалізації сутнісних сил творчої індивідуальності. Тільки в процесі діяльності розвиваються творчі здібності особистості й реалізуються її сутнісні сили й креативні можливості. З творчої сутності людини випливають інтуїція та натхнення, що тісно пов’язані як між собою, так і з іншими компонентами свідомості [13, с. 21]. Центральною ланкою редукції свідомості та світу людини до їх технологічної компоненти стає редукція творчості, бо момент творчості як момент народження нового виявляє найбільш істотний зв’язок технологічного й нетехнологічного [13, с. 25].

Особливістю творчого процесу дизайнерської діяльності є те, що в результаті нього створюється якісно новий оригінальний продукт, який буде задовольняти матеріальні, духовні, естетичні потреби окремої людини чи суспільства загалом. Відтак можна говорити, що не лише дизайнер-творець впливає на результат власної творчості, а й сам предмет творчості сприяє подальшому творчому розвитку індивідуальності майбутнього фахівця з дизайну.

Як стверджують психологи, джерелом розвитку творчого процесу є об’єктивні суперечності, для виявлення яких потрібно мати певний ступінь спостережливості, уваги, що певною мірою властива кожній людині. Отже, будь-яка людина здатна виявити таку суперечність. Однак особистість із розвинутими творчими здібностями здійснює пошук суперечностей і визначає їх самостійно й цілеспрямовано. Розвинута творча особистість вбачає в ній джерело розвитку. Багато педагогів творчу діяльність визначають як вихід за межі вже відомих знань, створення чогось нового, оригінального [6].

Оцінки людської ініціативи під кутом зору креативності залежать від того, що мають на увазі під індикатором творчості. У повсякденній свідо-

мости й на теоретичному рівні вирішальним і єдиним критерієм творчості визнають новизну. Критерій абстрактної новизни призводить до формального та поверхневого підходу до діагностики креативності. Про творчість судять за зовнішнім результатом – коли виникло щось нове, яке відрізняється від того, що було раніше [13, с. 55].

Творча індивідуальність у сучасних умовах є затребуваною суспільством у всіх галузях життя. Значна кількість змін за невеликий проміжок часу вимагає від людини якостей, що дають змогу творчо й продуктивно підходити до подій, явищ дійсності. Для того, щоб вижити в такій ситуації й адекватно реагувати на зміни та нововведення, людина повинна активізувати свій творчий потенціал. Це породжує суперечність між репродуктивним характером традиційної системи професійної підготовки й потребою в розробці креативної моделі розвитку особистості.

Творчі можливості майбутнього дизайнера реалізуються не лише в предметній діяльності, а й у самому процесі його життя, самореалізації як засобі самоствердження, самовираження й саморозвитку. Сьогодні світ стає ближчим до людини, їй уже більше не потрібно пристосовувати свою індивідуальність під загальну ідею, вона може повноцінно жити своїм життям, не озираючись на загальноприйняті стереотипи. Професійна діяльність дедалі більше стає засобом самовираження та реалізації індивідуальних здібностей.

Разом із людиною, її творчістю в світ приходить новий стан – свобода. Як зазначав І. Кант, людина перебуває в двох світах – світі природної необхідності та світі свободи [13, с. 57].

Важливим критерієм творчої індивідуальності дизайнера є індивідуальний стиль його професійної діяльності. В акмеології він становить сукупність своєрідних особистісних виявів майстра, в діяльності якого тісно пов'язані між собою фундаментальні знання та практичний досвід роботи. Авторський стиль дизайнера є поєднанням індивідуального й типового (властивого майстрові як представникові своєї професії).

У процесі фахової підготовки майбутніх дизайнерів відбувається первинне освоєння професії, визначаються життєва й світоглядна позиції студентів, виробляються індивідуалізовані способи діяльності та форми поведінки, спілкування. В професійному становленні й формуванні творчої індивідуальності майбутнього дизайнера його Я-концепція виступає як “акме” професіоналізму – найвищий рівень продуктивності та вміння гармонійно поєднувати саморозвиток, самокорекцію власного внутрішнього світу й довкілля. Об'єктивно значущі професійні “акме” сучасного фахівця з дизайну – це високий рівень професійних досягнень індивідуальності дизайнера, визнаний професійним суспільством як соціально бажаний результат, який помітно перевищує нормативний рівень. У цьому сенсі відбувається перехід до професійної творчості на основі власної креативності, використання інноваційних підходів під час виконання професійних завдань, розвиток дизайнерської майстерності.

Висновки. Отже, формування творчої індивідуальності майбутнього дизайнера, розвиток його особистості – одне з важливих завдань професійної підготовки фахівців з дизайну. Акмеологічний підхід у системі дизайнерської освіти полягає в посиленні професійної мотивації, стимулюванні творчої самореалізації та прагнення до професійного самовдосконалення студентів. Оскільки дизайнер належить до професій типу “людина – художній образ”, професійне становлення майбутнього фахівця з дизайну – непростий перманентний процес проектування його творчої індивідуальності, адже здатність до творчості – одна з основних рис професіоналів цього фаху. Успішним, затребуваним, конкурентоспроможним, професійно реалізованим може бути такий дизайнер, який є творчою індивідуальністю, здатною до творчого саморозвитку й професійного самовдосконалення впродовж усього життя; особистістю, яка відчуває себе потрібною суспільству й спроможна збагачувати його життєвий досвід.

Список використаної літератури

1. Богданова Р. У. Теоретико-педагогические основы развития творческой индивидуальности субъектов образования : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. / Р. У. Богданова. – Москва, 2003. – 36 с.
2. Большая психологическая энциклопедия. – Москва : Эксмо, 2007. – 544 с.
3. Бугрій О. Творчість у педагогічній діяльності / О. Бугрій // Вища школа. – 2009. – № 4. – С. 87–92.
4. Гагин Ю. А. Концептуальный словарь-справочник по педагогической акмеологии : учеб. пособ. / Ю. А. Гагин. – 2-е изд. – Санкт-Петербург : СПбГУПМ : Балт. пед. академия, 2000. – 222 с.
5. Деркач А. А. Акмеология / А. А. Деркач, В. Г. Зазыкин. – Санкт-Петербург : Питер, 2003. – 256 с.
6. Жигірь В. І. Професійна педагогіка : навч. посіб. / В. І. Жигірь, О. А. Чернега. – Київ : Кондор, 2011. – 336 с.
7. Концепция креативности Дж. Гилфорда и Э. П. Торренса [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://lektsii.org/1-11041.html>.
8. Педагогический энциклопедический словарь / гл. ред. Б. М. Бим-Бад; редкол.: М. М. Безруких, В. А. Болотов, Л. С. Глебова. – Москва : Большая Российская энциклопедия, 2003. – 528 с.
9. Педагогіка вищої школи : словник-довідник / упоряд. О. О. Фунтікова. – Запоріжжя : ГУ “ЗІДМУ”, 2007. – 404 с.
10. Педагогічний словник / за ред. М. Д. Ярмаченка. – Київ : Педагогічна думка, 2001. – 516 с.
11. Н. Ржевська. Творчість як основна умова формування особистості майбутнього фахівця [Електронний ресурс] / Н. Ржевська. – Режим доступу: <http://ipto.kiev.ua/files/pxo/pxo3.pdf>.
12. Словарь-справочник по педагогике / авт.-сост. В. А. Межериков ; под общ. ред. П. И. Пидкасистого. – Москва : Сфера, 2009. – 448 с.
13. Творчество в пространстве и времени культуры : монография / под ред. А. Н. Лоцилина, Н. П. Французовой. – Москва : РФО, 2002. – 104 с.
14. Яковлева Е. Л. Методические рекомендации учителям по развитию творческого потенциала учащихся / Е. Л. Яковлева. – Москва : Молодая гвардия. 1997. – 78 с.

Стаття надійшла до редакції 03.02.2016.

Дяченко М. Д. Формирование творческой индивидуальности будущего дизайнера в процессе профессиональной подготовки: акмеологический подход

В статье раскрыта сущность понятий “творческая индивидуальность”, “творческая индивидуальность будущего дизайнера”; освещены научные подходы к пониманию феномена творчества как одного из основных концептов процесса формирования творческой индивидуальности в целом и будущих специалистов по дизайну в частности; очерчены особенности акмеологического подхода к процессу формирования творческой индивидуальности будущего дизайнера в процессе профессиональной подготовки.

Ключевые слова: “акме”, индивидуальность, креативность, личность, будущий дизайнер, профессиональное образование, развитие, творческая индивидуальность, творчество, формирование.

Dyachenko M. Formation of Creative Individuality of the Future Designer in the Process of Professional Training: Acmeological Approach

In the article the essence of the concepts “creative personality”, “creative personality of the future designer”; lit scientific approaches to understanding the phenomenon of creativity as one of the main concepts of the process of formation of the creative personality in General and the future of design professionals in particular; outlined features archeologicznego approach to the process of formation of creative individuality of the future designer in the process of professional training.

The problem of forming the creative individuality of the future designer currently becoming increasingly important, because creativity is one of the main features of professionals in this specialty. Successful, popular, competitive, professionally implemented can be like this designer who is a creative personality, capable of self-development and self-improvement, a person who feels it necessary to society.

Creativity is regarded as a personal characteristic, as the realization of man’s own individuality. Therefore, the creative process and is a manifestation of this individuality. Awareness of the future designer myself as a creative specialist contributes to its integrity as individuals, internal consistency, stability in difficult professional situations; at the same time, its harmonious self-concept supports a sense of their own creative individuality, uniqueness and originality.

Acmeological approach allows to highlight the structure of professional self-concept of personality is a system of integrated indicators: intelligence (level of development of mental operations, cognitive processes); emotionality (anxiety, resistance); motivating; social adaptability (the dynamics of self-esteem, formation of social attitudes, an indicator of socio-psychological adaptation and communicative qualities).

The formation of creative identity of the designer of the future, the development of his personality is one of the important tasks of professional training of specialists on design.

Key words: “acme”, individuality, creativity, personality, future designer, professional education, development, creative individuality, creativity, formation.